

det have vi ikke gjort, men jeg ved ikke, om der er ret mange andre Mennesker end den ærede Ordfører, der have ment, at et Parti, der kun tæller 15 Medlemmer i Rigsdagen, skulde kunne have gennemført sit Program. Det lader sig ikke gøre. En ganske anden Sag er det, at de Partier her i Rigsdagen, der have Riget og Magten — Æren er det ikke værd, vi tale om —, have forladt deres Program i den Grad, som de have, og at de ere gaaede fra den Politik, som de have lovet Vælgerne at føre. De fremsætte her militære Forslag, som gaa i en helt anden Retning end Venstres Program og end den Militærpolitik, som Venstre i Fortiden har kunnet vedkende sig.

Det ærede Medlem mente, at der skulde staa noget andet og mere i Odense-Programmet, end der staaer. Det ærede Medlem mente, at vi skulde i Programmet have et Punkt om, at det radikale Venstre vilde bekæmpe Reformpartiet, bekæmpe Venstres Ministerium og bekæmpe den højtærede Forsvarsminister. Jeg lagde Mærke til, at der ved forrige Behandlinger af denne Sag fra den Side er blevet sagt: Det selvfølgelig behøver man ikke at skrive. Lad os saa gaa ud fra de Herrers Forudsætning. Det er saa ganske selvfølgelig, at naar Reformpartiet, det, man kalder Venstres Ministerium, og den højtærede Forsvarsminister føre en Politik, der er i Strid med al god demokratisk Synsmaade, maa vi bekæmpe det. Det er selvfølgelig, og vi have haft stor Fornøjelse af at gøre det hidtil og skulle ogsaa blive ved at unde os den Fornøjelse i Fremtiden, indtil vi faa Has paa dem, og det lykkes nok.

For Resten vil jeg sige med Hensyn til det Udtryk: „Vestres Ministerium“, at det er ikke morsomt i Længden at skulle høre det gode Venstrenavn brugt paa den Maade. Man har jo i det daglige Forretningliv Love, hvorved man kan forvare sig imod, at Folk benytte Betegnelser paa en gal Maade. Havde vi det lige saa i det politiske Liv, tror jeg, at de Herrer, som kalde det nuværende Ministerium for et Vestreministerium, baade kunde straffes for urigtig Varebetegnelse og fask Firmavn. Jeg tror ikke, at Venstrenavnet kan være tjent med, at det til Stadighed bliver hægtet paa Ministerier som dem, vi have haft siddende i de senere Aarrækker.

Til det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) vil jeg ogsaa gerne sige et Par Ord. Det ærede Medlem var misfornøjet, ja, jeg synes endog, han var indig-

neret over, at vi kræve Besked om, hvor det nordre Fløjfort skal ligge. Ja, vi ønske, at baade Rigsdagsmænd og Vælgere maa faa klar og ren Besked om alt det, som der skal stemmes om her i disse Dage og træffes Afgørelse om her i Rigsdagen. Denne Interesse have vi, og vi arbejde netop i den Retning. Men jeg kan saa godt forstaa, at de, der have modsat Interesse, at de, der ønske, at der ingen Klarhed skal komme frem, kunne være misfornøjede med den Retning, hvori vort Arbejde gaar for Øjeblikket. Jeg tror dog, at det er den rigtige Retning, som vi arbejde i. Jeg tror, at Befolkningen lige saavel som Rigsdagsmænd have Berettigelse til at kræve ren og klar Besked, saa at der ikke foreligger nogen som helst Tvivl om, hvad det er, vi her skulle vedtage. Og jeg tror ikke, man ved Besked. Min Partiformand, det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle), spurgte i Gaar Formændene for de tre saakaldte Venstregrupper, det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen), det ærede Medlem fra Verringe (Lindø) og det ærede Medlem fra Nyborg (N. Jensen), hvordan deres Opfattelse var i Spørgsmaalet om det nordre Fløjforts Beliggenhed og Beskaffenhed. Det ærede Medlem fra Ringsted har ikke faaet noget Svar. Jeg antager, at de tre ærede Formænd for disse forskellige Partigrupper ikke have Anelse om, hvad de selv mene i saa Henseende, og saa er der jo ikke noget at sige til, at de ikke have givet os noget Svar.

Dernæst vil jeg sige til det ærede Medlem fra Frederiksværk, at han ikke maa være alt for misfornøjet med, at vi omtale Sagkundskaben og dens Forhold til den Ordning, som Højre nu agter at gaa ind paa. Det ærede Medlem maa jo huske, at det er Højre selv, som altid har paaberaabt sig Sagkundskaben. (*W. Neergaard*: Det gøre de endnu!). Det gøre de endnu, siger det ærede Medlem fra Svendborg. Det er Højre selv, som har erklæret, at kun en Ordning, som Sagkundskaben gaar ind paa, kan Højre acceptere. Ja, men er der saa noget ondt i, at vi spørge om Sagkundskabens Forhold til de Forslag, som foreligge for os for Øjeblikket. Fik vi nemlig at vide, hvorledes Sagkundskaben staaer til disse Forslag, vilde vi med det samme være paa det rene med Højres Stilling til dem. Og man maa indrømme mig, at vi kunne jo ikke være paa det rene med, hvordan Højre stiller sig til de Forslag, som her foreligge, for de Herrer tale i Øst og Vest, der er snart lige